

LXXV.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Ordningen af Hærens Forpleiningscorps.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 7de Mai 1868.)

Under de Forhandlinger, som ifjor fandt Sted angaaende de Paragraffer i Hærloven, som angaae Forpleiningscorpsset, meddelte Krigsministeren, at han ikke anfaae disse Paragraffer for saa tilstrækkeligt gjennemarbejdede, at han kunde ønske den foreslaaede Ordning betegnet som endelig, og som Følge heraf blev ved § 155 i Lov 6te Juli 1867 den endelige Ordning af Hærens Forpleiningscorps forbeholdt. Det kan altsaa kun billiges, at Krigsministeren allerede i denne Session har fremlagt et Forflag til Forpleiningscorpssets endelige Ordning. Vel hedder det i Hærlovens § 155, at denne Ordning skal finde Sted i Forbindelse med Krigsministeriets, og Udvalgets Flertal har i en anden Betænkning udviklet Grundene til, at man ikke kan ansee det for rigtigt nu at gaae ind paa den foreslaaede Ordning af selve Ministeriet. Men da den omhandlede Bestemmelse kun kan have sigtet til den Del af Krigsministeriet, som staaer i Forbindelse med Forpleiningscorpsset, navnlig den nu saakaldte Armees-Intendantur, hvis Chef hidtil har været og efter den ved Hærloven fastsatte foreløbige Ordning fremdeles skulde være Departementschef i Krigsministeriet, og da der efter Udvalgets Anstuelse Intet er iveien for nu at give denne Forvaltningsautoritet en med Krigsministerens Forflag stemmende Ordning, seer Udvalget i den ovennævnte Bestemmelse i Hærlovens § 155 ingen Hindring for at fremme nærværende Lovforslag.

En anden Hindring for at fremme det foreliggende Lovforslag kunde synes at ligge i

Usikkerheden af først at vedtage en endelig Ordning af Forpleiningscorpsset, naar en saadan kan omfatte baade Hærens og Flaadens Forpleiningspersonale. Da en saadan Ordning imidlertid forudsætter et for Hær og Flaade fælles Forsvarsministerium, og det endnu er usikkert, naar et saadant vil blive oprettet, troer Udvalget at kunne anbefale, at Rigsdagen nu vedtager en endelig Ordning af Hærens Forpleiningscorps alene, saa meget mere som de 2 militære Ministeriers Forening til et Ministerium ikke udelukker Muligheden af at beholde et for hvert Værn særligt Forpleiningscorps. Flertallet foreslaaer derfor kun at tilføie en Paragraf, som gjør det muligt for en tilkommende Regjering, naar de nødvendige Forudsætninger ere komne tilstede, uden en ny Lov at kunne sammenbrage Hærens og Flaadens Forpleiningscorps til en Enhed, og tillige ophæve de Bestemmelser, som ved Loven om Søværnets Ordning § 45 ere givne for Flaadens Forpleiningscorps.

Krigsministerens Forflag om at udsønde Chefen for Forpleiningscorpsset med det ham nærmest underlagte Personale af Ministeriet og stille ham som en særlig Forvaltningsautoritet under dette, medfører den Fordel, at selve Ministeriet, naar Krig udbræder, beholder alt det Personale, som i Fredstid arbejder i det, og ikke behøver at stille sig ved sine dygtigste Kræfter for at forsyne Hæren. Denne Fordel har en væsentlig Betydning, og om det end var muligt ved en noget anden Ord-